

Frösö
Bladet.

1930.

Välkommen till oss, vår!

Vi ha nu börjat längta efter våren, som är så skön. Den har nu verkligen kommit. Marken är grön, och det börjar skjuta upp grönt i hädgårdarna, och träden knoppas. Vårfåglaorna kvittra i träden.

Lärkan har kommit för 14 dagar sedan. När hon kommer blir alla glada, för då vet man att våren också kommer. Lärkan kallas därför vårens budbärarinna. Lärkan är en liten vacker fågel och spelar mycket vackert. Hennes bo är runt med ett litet hål i som fjönar till dörr.

Lådesärtan med sin vippande stjärt, har också kommit. Han gör sitt bo i vedhopar och vedkastar. Snart kommer också den svarta staren, som bor i holkar. Lådana göra människorna åt dem. Svalan och flug-

snapparen och många andra fåglar har icke kommit än.

Tänk så roligt det är att leka i gröna gräset. Ligga på backen backen i solgasset och må bra. På sommaren när det blir varmt får man bada. O, så skönt det är! När isen smält bort på sjöarna och man får stiga i en eka och fara ut och meta en stund, är väl också roligt. Tänk vad det är roligt att bada i Öjungsjön och åka på släpar och timmerstockar.

På våren får man plocka vikiyyor, blåsiyyor och härthovar. Dessutom kan man då också sätta vattentjul i bäcken. Det drar då en hammare, som slår, när hjulet går.

Alfred R.

Venedig.

Den märkligaste bland jordens alla städer är vil Venedig. Den är icke såsom andra städer, den skiljer sig från dem därigenom att det icke finns några stora gator, utan bara smala gångbanor efter men i deras ställe finnas kanaler.

Venedig är beläget på öar utanför Italiens östra kust. Där finns många minnen från gamla tider. Bland dessa märkas det stora Doggepalatset och Markuskyrkan. Doggepalatset är byggt av marmor och glänsar vitt i solen. I detta palats bodde

fordom styresmännen i Venedig.

Om man vill färdas i Venedig, får man icke stiga upp i en spårvagn eller bil, utan man får sätta sig i ett slags båt, som liknar en kanot, och kallas gondol. Dessa gondoler äro mycket lätta att paddla eller staka fram i kanalerna.

Den största bland dessa kanaler är Stora kanalen. Dessa kanaler äro icke grävda allesamma, utan det är havet som går in mellan öarna. I Venedig är det omkring 165 tusen invånare.

Karl Z.

Jesus, den gode herden.

Alla veta vad en herde har att göra. De ha att vakta får, svin eller några andra djur. Jesus sade en gång: "Jag är den gode herden. En god herde giver sitt liv för fåren men, en som är lyd flyr, när han ser ulven komma, och ulven bortrycker fåren och skingrar dem. Sannerligen, sannerligen säger jag eder, den som icke går in genom grunden till fårahuset utan går in någon annanstans, han är en ljuv och en rövare, men den som

går in genom grinden han är den rätta herden. Vidare säger Jesus: "Jag är fårahuset och jag är grinden till fårahuset, och den som går in genom mig han skall bli frälst.

Alla ha något att vakta. Far och mor äro herdor för barnen. Vi veta huru far och mor vårdar sig om dem.

Jesus är den gode herden. Han är herde för människorna. Han vaktar dem, så att de ej komma in på syndens väg. Han ropar dem vid namn, och vi känna igen hans röst. Men när en annan person kommer följa vi honom ej. Så är det också med en fåraherde. Fären känna igen hans röst. Men en obekant

röst fly de.

Karin F.

Pärklövet.

Varje år fira vi påsk, och för var
gång bruka alla skolor få pätt en vecka. I år ha vi och
så haft påsklov och under det brukar man ha riktigt
kivtigt. Vi bruka skicka kort, men jag har inte skickat nå-
got. Lovet började på onsdagen i förra veckan. Vi, högre

avdelningen, fingo fritt fingo fritt en dag senare - än läg-
re. När vi hade slutat skolan och skulle gå hem, varo vi gla-
da, därför att vi skulle få vara hemma så länge. Det är litet
ovant för oss att vara hemma så mycket, därför att vi gå
i skolan varenda dag, men i Flämsätter gå de blott
varannan.

När jag nu kom hem, fick jag klä om.
Sedan hjälpa till med ett och annat. Jag brukar vara
van vid att bli väckt kl. sex på morgnarna, men nu
fick jag sova ut. På lördagen skulle vi sätta in löv med
kycklingar. Sedan detta var gjort, fick jag gå till Nygårds
och köpa ägg, därför att vi inte ha några höns.

Lä kom påskdagen. På middagen fingo
vi äta ägg. Ägg bruka vi sällan ha, utom vid bakning, då
vi bruka köpa några, så det tycker jag om. På eftermidda-
gen gick jag till Nygårds för att spela, för spela är det ro-
ligaste som finns. Nygårds har lovat mig att spela så mycket
jag vill på deras orgel.

Hemma ha vi ett mumspel, och på
det spelar jag varsomhelst, men vi ha också ett dragspel,
men det är sönder. Min morter har en rittra, och på den kan
jag också spela. På piano och på gitarr spelar jag hos Bloms.

Då jag spelat färdigt, gick jag hem,
och eftersom jag inte hade något att göra, lärde jag läsan. Jag
tyckte dagarna gingo särdeles fort, och innan jag visste ordet
av så var det onsdag. Då fick jag raska på igen, och så kom
Margit. Vi gingo till Livs och därefter till skolan.

Stina S.

En rolig saga

Det var en gång, så börja ju alla sagor, en gubbe och en gumma som bodde i en liten grå stuga i skogen. De hade en katt och en ko. Kon hette Linda och katten Murru.

En dag sade gubben till gumman, att de skulle slakta kon, för det började på att bli slut på kött, som de köpt i staden för några veckor sedan. Men när katten fick höra detta tänkte han för sig själv: "Då är det nog bäst att jag går härifrån, för då får jag inte något mjölk."

Och katten går sig iväg.

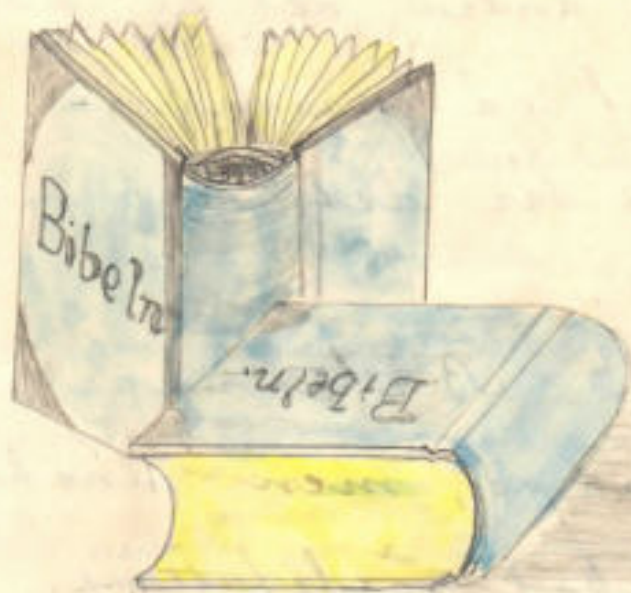
Då han gått ett stycke,

mötte han en bok: "Vart skall du gå?"
sade boken. "Jag skall gå ut för att
skaffa mig litet mat," sade katten. "Får
jag följa med?" sade boken. "Ja, nog får
du väl det," sade katten. Då de äter hade
gätt ett stycke, mötte de en lupp och
en gris, och även de frågade samma
fråga som boken och fingo följa
med.

Sedan de hade gätt ett
stycke in i skogen, kommo de till en
sluga, och eftersom det nu var kväll,
frågade de, om de kunde få ligga
där över natten. Gumman, som bodde
i slugan, sade, att nog fingo de det,
bara de inte voro rädda för Trollen,
som kom dit om nätterna. Men det
voro de inte.

Katten lade sig i spisen,
gripen under bordet, luppen ovanför dörren,
och boken i farstun. Efter en stund
kom en käring in för att värma
sig. Hon gick därför till spisen, men
då låg katten där och bet henne i
händerna. Då sprang hon till bordet,
men där låg gripen och bet henne i
benen. Hon blev så rädd, att hon tänkte
springa ut, men när hon kom till
farstun, stod boken där och tog henne
på hornen och slungade henne långt
ut på gården. Men luppen, som inte
hade vaknat förrän nu, ropade nu med
all sin kraft: "Ruskana bra, Ruskana bra!"
Efter den dagen vore de fria från käll
i den stugan.

Ivar S.

Bibeln, böckernes bok.

I kammaren på
väggen sitter en bokhylla.
I den finnes många böcker,
både fina och styggga, gamla
och nya böcker. Somliga äro
röda somliga svarta.

En bok står
också där som är dyrbarare

än alla andra, det är bibeln. Den är svart på pärmarna, och på ryggen står det med gul stil: Bibeln.

Bibeln är inte så fin utanpå, men innehållet är så mycket värdefullare.

Vi har fem biblar hemma, två som det står gammal stil i. Men tre ha vi som det är ny stil i.

I Nya Testamentet är det 26 böcker. Innehållet kan sammanfattas i detta: Så älskade Gud världen, att han utav sin ende son, på det allt var och en som tror på honom icke skall förgås utan hava eget utan hava evigt liv. Ty icke såorde Gud sin son för att döma

världen, utan för att världen skulle bli
frälsd igenom honom.

I hela bibeln handlar
det om detta. I Jesus bergspredikan står det om
Guds rike och om Guds barmhärdighet. Det
står att människorna's kota vara ett salt.
Men om saltet mister sin sätta varifrån skall
det få sätta igen? Till intet annat duger
det än att kastas ut och trampas ned av människor,
säger Kristus. Likaså skall människan vara ett
ljus, så att må lysa för människor.

Men bibeln är för
många människors ögon en dum bok, men
det tycker inte jag.

Elsa Elg.

John Eriksson

En av våra största
velenskapsmän är John Eriksson. Han föddes på
Långbanshyttan i Värmland den 31 juli 1803.
När han var 13 år gammal, fick han lida mät-
ningen vid Göta kanal

Då John var liten pojke,
gjorde han en liten såg som drevs med vatten-
kraft. Han hittade på alla möjliga saker, som
han ritade av på papper, men han hade
inga färger att måla med. Han arbetade för
att tjäna någon stant att köpa dem för. Till
slut köpte han väl färger, men då var det penstar
som fattades. Då fick han lov av modern att ta
några strån ur hennes kapp. På så sätt fick han

sina teckningar färdiggjorda. När John Eriksson blev större, arbetade han även med uppfinningar. Men svenska staten ville inte kosta på honom något. Då for han till England, där han först uppfann ångsprutan. Därpå uppfann han ångvagnen. Den skulle gå efter järnvägar. Dessa vagnar kallades ångvagnar, därför att de drevos med ånga. Han hittade även på att man skulle ha proppar på låtar, så man inte behövde de väldiga skovelhjulen på sidorna.

Då John Eriksson varit i England en tid, for han till Amerika, och det var där, som han uppfann en undervattensbåt, som han kallade Monitor. När han varit i Amerika en tid utbröt ett stort krig, det s. k. Nordamerikanska inbördeskriget som gällde slaveriets vara eller icke vara. Lydstaterna hade ett stort slagskepp, Merrimack kallat som seglade utanför

Nordstaternas kust och härjade.

Monitor såg ut som ett
stuckjärn med ett handtag. där en kanon var uppsatt.
Monitor tvang emellertid Merrimack att lämna Nord-
staterna i fred. Nu var John Eriksson gammal. Efter
en väl fylld arbetsdag dog han år 1889 i Newyork.
Hans stoft fördes sedan till Sverige, där det vilar
på Filipstads kyrkogård.

Loven S.

Ryssland.

Ryssland är Europas största rike. Det gränsar i norr till Norra Ishavet, i väster till Finland och Baltiska Småstaterna samt Tyskland, i söder till Svarta och Kaspiska havet samt Kaukasien och i öster till Sibirien.

Landets ytvidd är

46 000 000 km², och dess invånar-
antal är 102 mill. människor.

Ryssland är till yt-
bildningen ett stort lågland
som kallas Slaviska slätten;
det är samma slätt, som
sträcker sig till Sibirien i
öster och ända till Tyskland
i väster.

Ryssland har många
floder och sjöar. De största
floderna äro Volga, Uralfloden,
Don, Njestr, Njeyr, Njemen, Onega,
Nesen samt Petschora. De största

kalla vintrar. Det har inga
andra isfria hamnar än vid
Murmankusten.

Rysslands befolkning
uppdelas i två stora grupper:
lill- och storryssar. Lillryssarna
bo i södra delarna och stor-
ryssarna i norr.

Rysslands huvudnäringar
äro jordbruk samt boskapskötsel
och industri. I Uralbergen finns
järn, koppar, silver och pek-
lun. Folket odla vet, korn, havre,
råg och potatis. Rysslands för-
nämsta stad är Moskva, som
och är huvudstad.

Religionen är den
grekisk katolska. Ryssland är

numera förbundsrepublik och styres
av en president.

Ivar L.

En fotbollsmatch.

Jag var en gång ner
på Arbrå och såg på en fotbolls
match. Eftersom det var mycket
folk så måste jag arbåga mig fram
för att få första plats.

Fotbollsdomaren blåste
upp till match. Och sedan spelet
pågått en stund, fick Arbrå första

målet och då började man på
att hurra så att det hördes flera
km. omkring. Vid halvtidens slut
rusade alla till spelarna och det
blev ett rysligt svärjande för att
de inte gjort ända flera mål.

Så blåste domaren till andra halv-
tid, och spelarna ställde upp sig
var och en på sin plats. Jag gick
till målet, där Flybomväakten stod,
och där fick jag se en karl som
var så intresserad att han stod
och sparkade sand och jordtorvor på
målvakten. Vi pojkar hade naturligt-
vis väldigt roligt åt honom.

Vid matschens slut
skulle alla spelarna till mitten av
plan för att hurra för varann.

Sedan detta var gjort, skyndade alla till utgången. Och där blev det en förfärlig hängsel, somliga hade tagit sina cyklar in inom inhägnaden. Jag höll på att inte få tag på min cykel, men till all lycka fick jag se den stå lutad mot en tall. Och då var jag kvick på cykeln med ens och hem för att få mat.

Ivar O.

Gustav IV Adolf.

En av Sveriges olyckligaste konungar är Gustav IV Adolf.

Då hans fader dog, var han för ung att övertaga regeringen. I stället för honom fick hans farbror Hertig Karl med tillhjälp av Reuterholm övertaga regeringen.

År 1796 ble Gustav IV Adolf myndig och övertog då själv regeringen.

Gustav IV var av helt annan natur än fadern. Han var sträng, allvarlig och envis, och talde in-

te att man ens skrattade vid kvet. Fä-
dern däremot ville ha tviligt och glatt.
När nu Gustav IV Adolf blev konung,
logs allt sådant bort.

Gustav IV Adolf var
därtill mycket högfärdig och stolt.
Han ville likna Karl XII och satte en
gång på sig dennes kläder. Napoleon,
som var kejsare i Frankrike vid den-
na tid och låg i krig med Eng-
land, tänkte stänga all handel för
detta land, och bestämde därför, att
inget land fick handla med England.
Detta kallas i historien kontinentalsyste-
met.

Gustav IV Adolf handla-
de emellertid med England som förut,
och ville ej underkasta sig Napoleon.

Denne lovade då Ryssland att erhålla Finland som belöning, om det bringade svenskarna att slänga sina hamnar för Engelska skepp.

Då utbröt Finiska kriget, och ryssarna erövrade hela Finland. Svenska folket begärde, att Gustaf IV Adolf skulle underhandla om fred, men detta ville han ej. Georg Adlersparre och Adlercreutz satte sig då i spetsen för några män, och brängde in till konungen på slottet. Konungen drog sin värja men överräknades skadad och blef fängslad. En tid därefter förklarade riksdagen honom avsatt och att hans ätt icke fick äro kronan.

Gustaf IV Adolf blef nu landsförvist och levde sedan ett kringirrande liv, samt skilde sig sin gemål Fredrika

av Baden. År 1837 dog han i Schweiz.

Karl G.

Karl von Linné.

I Sverige ha vi haft
framstående män, en av dem är Karl von
Linné. Han var född år 1707 den 23 maj,
på en gård, som hette Råskult, nära sjön
Möckeln i Småland.

Hans fader var så
komminister i Råskult.

Karl von Linné gick
först i Växjö och Lund. Sedan kom
han till Uppsala för att studera
naturvetenskap. Där levde han i fattigdom.
Han hade knappt mat ibland, och
sulorna på skorna voro alldeles sönder-
slitna, så att han måste linda papper
om fötterna.

En vårdag sått han i
Uppsala botaniska trädgård och såg
på blommorna. Då kom en gammal
man till honom.

Linné gick omkring i
trädgården och tittade på alla växter.
Då såg han särskilt en blomma, som
han tänkte ta. Det var då en man

vid namn Olov Celsius, - så var den gamle
mannens namn - sade, att han ej fick
saga den. Professor Olov Celsius tog då
Linné hem till sig, och där blev han
såsom barn.

Efter en kort tid blev
Karl von Linné professor i Uppsala. Alla
kommo och ville höra på den nya
professorn. Och alla förundrade sig
över honom.

En sommar dag gick
han ut med sina lärjungar i skog
och mark och hittade på alla växter
och djur, han fick tag på. Ingen hade
föret varit med på så trevliga utfärder.

Karl von Linné dog år
1778. Efter honom lag ett papper, på
dessa stod det: "Stenbrokult!" På dörren

ovanför sängen stod: "Lev oförvilligt!
Gud ser dig"

Greta Burman.

Rumänien.

På Europas karta ses ett land, som heter Rumänien. Det omgives i öster av Svarta havet, i söder av Bulgarien, i väster gränses det till Ungern, och Tjeckoslovakien, och i norr till Polen.

Rumänien har 17 miljoner invånare. Till ytbredd är landet 300 tusen kvadratkilometer.

Rumänien är till

största delen lågland. Där finns den stora
slätten Valakiet. I sydväst utbredder sig
Karpaterna.

Floden Donau, och

bifloderna Pruth, Seret och Alutka rinner
genom landet.

Rumänien har fastlands
klimat.

I Rumänien bo många
slag av folk. Där bo madjarer, tyskar,
turkar, Ungare och judar. Folket bo
mycket i jordkojor. Ungare livnära sig
genom att stjäla och tigga. De ha sina
lätt i skogarna och bo där.

Viktigaste näringarna
äro jordbruk, boskapskötsel och handel.
Rumänierna odla majs, vet, vin, meloner

och persikor. Som husdjur användes
bufflar och oar; stor fåravel bedrives. I
bergen finnes stenkol, järn, silver, guld
och koppar.

Städer i Rumänien äro
Bukarest, Kronstadt, Orsova, Bender och
Galatz. Bukarest är huvudstad.

Religionen är grekisk-
katolsk. Landet styres av konung.

Olika tankar om Messias.

Sedan tiden tillbaka
har människorna väntat på en
Messias. De trodde, att han skulle
komma från himmelen och att
Gud skulle sända honom. Därifrån.
De väntade och väntade och så
till sist så kom den väntade
Messias.

Han var inte som
man föreställt sig honom. Han
kom ju inte från himmelen

och inte heller med makt för
att regera i världen över
många riken! Han var ju
lik en annan människa, och
tillika en ringo sådan. Och
han var från Nasaret i Galli-
leen.

Hans moder hette
Maria och hans far Josef. Vi ha
hört mycket talas om Jesus.
Redan när han var ung, så fick
följa med ned till helgedomen
i Jerusalem. Och när så hans
förelärdar foro hem, stannade han
som vi vet och hörde på lärarna
där, dels frågande dem och dels
svarande dem.

När han blev äldre,
for han ut och predikade om
Guds rike och dess härlighet.
Men som vi veta tyckte inte
folket om att han talade om
Guds rike. Därför försökte de
på alla möjliga sätt att få
honom bort. Det var dock några
som trodde på honom, och dessa
kallade han för sina lärjungar,
det var tolv stycken. Det var
visserligen flera som trodde på
honom men han valde ut de
mest troende och tog dem till
hjälp. I skolan läsa vi tre
gångar i veckan om Jesus, och
vi brukar då för det mesta läsa
i bibeln, men vi läsa även i

psalmboken.

Men det var, som jag nämnde, en annan mening som människorna hade om Messias, och därför voro de hetska mot Jesus, och han blev av folket korsfäst på Golgata.

Men innan han blev korsfäst, sade han till folket, att han på tredje dagen skulle uppstå. Och så skedde det också. Efter tre dagar stod han upp från de döda. Den dag, han dog, kallas vi för långfredagen.

Sedan han uppstått från gravon, blev han inte kvar på jorden så länge, utan han for såsom ett sken upp till Gud, i hans härlighet.

Där får hen nu sitta på Gud
Faderns högra sida, och öppna
porten för dem som vill komma in.

Runo A.

En skoldag

Vi vet, att alla barn i
Sverige måste gå i skola. Vi börja
vid sju års ålder och slutar vid tretton
år, så vida vi inte får sitta kvar!

Jag skall nu skriva
om en skoldag.

Jag stiger upp kl. 7 på
morgonen. Så klär jag på mig, det går,
som en dans, ty i dag är det vackert

väder. Så lägger jag i maten i ryggsäcken,
läser igenom läsan och så
tar jag på mig mina ytterkläder.

Sedan jag gjort detta är jag i ordning.
Jag får emellertid vänta fem minuter,
ty flickorna, som brukar gå in till mej
för att få sällskap, ha ej kommit än.

Flickorna komma.

Vi knoga iväg med ryggsäcken på
ryggen. Vi ha ej lång väg till
skolan, bara fem minuter.

I skolan komma
vi in i ett stort rum. Vi kläda av
oss och ta fram böckerna. Vi sätta
oss och läsa över läsan. Det är ons-
dag, och vi ha ingen annan läsa än
naturlära. Så ger lärarinnan signal
och vi ska nu ställa upp oss och

machera in i skolsalen.

Då vi äro inkomna hälsa vi godmorgon. Sedan sjunga vi en psalm och därpå läser lärarinnan bönen "Fader vår". Sedan ha vi kristendom under tio minuter. Rusten av himmen läsa vi naturlära. Vi hava nu om alla fåglar.

Efter 45 minuter få vi rast. Alla få dock ej gå ut, ty de kunde ej sin läxa utan skulle läsa på bättre. Vi äta litet, sedan gå vi ut för att leka korgboll. Det är en rolig lek, om då alla voro med.

Nu hörs åter visselpipan. Timmen börjar, och vi få nu räkning. Hu, vad jag är rädd att få provräkning. Lyckligtvis sluppas vi den. Timmen går,

och vi få äter leka och ha roligt.

Tredje timmen ha vi gymnastik. Vi
skryta att vara inne utan få i
stället leka ring lekar och andra
lekar.

Så få vi midags-
rast. Vi äta då duktigt, ty vi ha
blivit så hungriga.

Timmen efter frukosten
få vi skrivning och fjärdeklassen ha
då läsning. Vi få skriva om ett
gröningsförsök. Nu sitter jag och
tänker på vad vi skall leka på
rasten. Jag kommer ihåg en lek, som
vi kallar för surpulla; den ska vi
leka.

Så är det rast, och
vi leka den lek som jag nyss

nämnde.

Men nu blir det det
roligaste av alla ämnen och det
är teckning. Jag får rita en uggle
sedan färgar jag den brun.

Ja, nu är det slut
på timmen, och vi skall gå hem.

Först sjunga vi psalmen "O du är
en dag än från vår tid". Sedan
läses lärarinnan bönen "Herren
Välsigne oss och bevara oss," och
så är dagen slut.

Karin F.

Fredrika Bremer

En utav våra märkligaste kvinnor är Fredrika Bremer. Hon härstammar från Finland. Hennes fader och moder voro mycket stränga, särskilt fadern var mycket sträng. Hon hade också några syskon.

Fredrika var mycket ful, och därför fick hon ofta gå ensam, och hade sällan sällskap med de andra. När hon därför fick gå så där ensam, kom hon att tänka

litet mer än andra. Hon var ju född i Finland, men när hon var omkring tre år så flyttade fadern över till Stockholm. Där hade fadern många fjärrare, däribland många fattiga familjer.

Fredrika älskade mera att gå till de fattiga, än att springa och stå dansk. Modern begärde att barnen skulle hålla sig smidiga och raka. De skulle locka håret, gå och vara fint klädda o. s. v. Men det ville inte Fredrika. Hon lyckte mycket om att gå och hälsa på de fattiga. Hon gick ofta dit med litet mat åt dem.

De fattiga hade många barn. De hade många stora flickor, som gingo arbetslösa. Men Fredrika ställde så till att också flickorna sluppo gå arbetslösa.

Medan Fredrika var på Arata bjöd hon en dag i julen några fattiga barn

kill sig. Det kom ett trettiotal barn. Antagligen hade de
det mycket roligt. Fredrika Bremer bjöd dem säkert
på många godsaker.

På jultidningen efter äkte
hon i julottan för att höra predikan. Då förkyllde
hon sig. Hon dog på själva nyårsaftonen år 1865.
Hon ligger begravd i Asterhanninge kyrka

Greta F.

Skelettet.

Varje varelse,
åtminstone en som är som en människa, har
ett skelett. Hade hon inte skelett, så skulle
hon falla ihop alldeles.

En människa har
omkring 207 ben i kroppen. De viktigaste
benen är huvudets- bålens- och lemmarnas,

ben. I huvudet har vi dels ansikts-ben och
-hjärns käls ben.

Bland ansikts-
benen märkas, näsben, underkäkben, kindben
och plogbenet. Till hjärns käls benen räknas
vi, pannben, tinningben, nackben, kilben,
silben och hjässben.

Bälens ben
utgöres av, ryggraden, bröstkorgen, höftenas-
ben och höftenas ben.

Ryggraden består av
kotor, såsom 7 halskotor, 12 bröstkotor, 5 länd-
skotor, 5 korskotor och 5 svanskotor, det blir till-
sammans 34 kotor. I ryggraden är det hål
som ryggmärgen går igenom, ett hål i varje
kota, och dessa hål bilda då en kanal, eller
rör, ryggmärgsröret.

Lemmarna består av armar och ben. Dessa kallas också extremiteter. Bland de övre extremiteterna märkas 1 överarmsben, 2 underarmsben, 8 handlovsben, 5 mellanhandsben och 14 fingerben. Vi ha 2 ben i tummen och 3 i de andra fingrarna.

I de nedre extremiteterna ha vi 1 lårben, 2 underben, 5 mellanfotsben, och 14 tårben. Två ben har vi i stortån och 3 i de övriga tårna. Vi skilja på två slags benbyggnad, nämligen svampaktiga och kompakta ben.

Karin O.

Den stora måltiden

(och dess mening.)

När Jesus en gång blev bjuden till en farices hus, framställde han en liknelse. Han sade:

Det var en man som skulle hålla ett gästabud och bjöd då många. När det blev färdigt, så skickade han sin tjänare till de som voro bjudna och talade om för dem, att gästabudet var färdigt.

Men de ursäktade sig allesammans. En hade köpt sig ett par oar, så att han måste pröva dem. En annan hade köpt sig ett jordagods och måste därför gå ut

och se på det. Åter en annan hade sagt sig
en hustru så han måste stanna hemma. Han
menade väl, att hon inte var bekant med
någon där.

Då gick tjänaren
tillbaka till husbonden och talade om för honom,
att ingen ville komma. Då sade han till
tjänaren: "Gå ut på gator och gränder och
för hit alla som är fattiga, halta och blinda!"
Men det blev inte fullt för det heller. Då
sade husbonden åter till tjänaren: "Gå ut
på vägar och stigar och nödga människorna
att komma hit, så att mitt hus bliver fullt!"

Vi äro bjudna till en
måltid hos Gud men vilja ofta ej komma.
Tjänarna som han skickar ut, äro de stora
profeterna och heliga Guds män, som talar

om, när Guds stora mäktid är färdig. Alla ha vi någonting att skylla på. En del förs ej för kamraterna, andra förs ej för annat. o. s. v.

Bland den mat som har lagats så finns en rätt, som heter evangelium. Evangelium betyder ett ljusligt och glatt budskap. Den rätten vill Gud ej kasta bort, för den är för dyrbar. Därför bjuder han människorna den, men de villja ju inte taga mot den.

Harin O.

På flygfärd över Europa.

Det var inte länge sedan en flygmaskin landade på Lvea täkten. Vi voro ute i backen och lekte, och när vi fingo syn på den, sprungo vi dit. Det hade blivit motorstopp. Föraren frågade oss, om det fanns någon reparationsverkstad i närheten. "Ja" svarade vi. Medan han var dit, sprungo vi hem och talade om, att det var en flygmaskin på täkten.

Skav var föraren tillbaka. Han frågade då oss, om vi ville följa med på en flygfärd. Vi frågade vart det skulle bli. Han sade, att vi skulle fara Europa runt. Då sprungo vi hem och klädde på oss pälsar och skinnmössor. Snart

voro vi framme på läkten. Vi klevs i flygmarki-
nen.

Om en par minuter voro
vi högt uppe i luften. Gårdarna sågo ut som
vår lilla lekstuga och människorna som myror.
Det var skojigt att åka högt uppe i luften.

Vi landade i Stockholm
för att äta på en restaurang. Vi voro också uppe
på slottet. När vi varit där, gingo vi på gudstjänst
i slottskyrkan.

Nu skulle vi fara långt på
en gång, så att vi skulle komma hem så fort som
möjligt, och vi foro ända till Köpenhamn på en gång.
När vi var i södra Sverige hade det lagit slut på mat-
säcken, och när vi nu voro i Köpenhamn voro vi rik-
tigt hungriga. Vi gingo då in på ett hotell för att
äta, och där stannade vi också över natten. Dagen
efter gingo vi och hälsade på kungen och

alla som bodde på slottet. Där blevo vi bjuden på lunch.

Vi hade inte tid att stanna i Köpenhamn länge utan vi foro vidare åt söder. På ett berg i Tyskland fastnade vi i gran-
topparna, så att vi måste klättra ned för trädet och gå till Berlin, där vi köpte en bil och åkte till Paris.

I Paris sålde vi bilen och köpte en flygmaskin av det bästa slaget. Där voro vi också ute på härlingar och på allt möjligt annat.

Från Paris foro vi raka vägen till Rom och hälsade på jävor. Vi voro även in och tittade på kolosseum.

Från Rom bar det av nytt genom luften över Adriatiska havet till Moskva. Där köpte vi bensin. I Moskva var det inte något

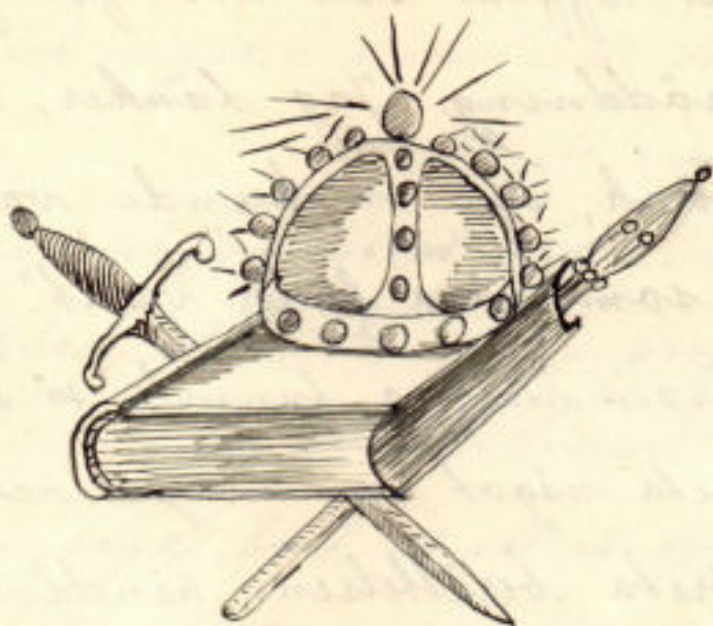
skrevligt, så vi stannade inte där så länge.

Snart voro vi åter
uppe i luften och svävade. Vi kokade lite kaffe
på vårt metabök. Och strax nådde vi värt mål
Hälsingfors. Där gingo vi in på ett hotell och
åto en riktig middag. Där var tillagat kött-
bullar med smörsås och potatis, fikonsoppa
med vanilinsås och jäsfpulverkorpor.

I Hälsingfors sålde vi
flygmaskinen och köpte en motorbit. Och så
togo vi sjövägen till Lockholm. Där gingo
vi in på kungliga slottet och hälsade på de
kungliga, varefter vi foro hem.

Anna J.

Min historiebok.

Det finns många historieböcker. Men ingen tycker jag är så roligt att läsa i som Iverges-Historia. Den är kanske nött och sliten, men det är lika roligt att läsa för det. Där får man läsa om hur vårt folk haft det förr i tiden.

hur folket offrat sitt liv för foster-
landets räddning. Jag tänker, då jag
läser: "Tänk, om vi kunde vara så
modiga som våra fäder varit." Om
inte Sverges-Historia funnits, så skulle
vi inte veta något om Sverige och dess
folk. Första berättelsen handlar om
Stenåldern, därmed menas att våra
förfäder gjorde sina verktyg av sten.

En dag satte jag
mig för att titta igenom Sverges-Historia.
Då fick jag se rubriken Gustav Vasa.
Jag tog och läste igenom om honom
och jag tänkte: "Tänk, vad han fick
pröva på mycket." Läsiskt tänkte jag
om hans äventyr uppe i Dalarna
I Tomt Mats sluga kröp han ned
i källaren, när danska spejare kommo

och ledade efter honom. Gustav Vasas befrielse-
krig och mycket annat står det också om.

På ett annat blad finner
jag skrivit om Karl von Linné, han som
uppdelade blommorna i grupper.

Må Sverges-Historia
aldrig tas bort, så att vi ej få läsa
om hur förfäderna kämpat och givit
sitt liv för vår skull!

Karin F.

På ett timmerlass från skogen.

Om ni komma
uppåt Remmarbackarna någon afton vid
4 eller 5 tiden så få ni se så många
timmerlass det kommer från skogen.
Jag tycker, att det skulle vara roligt
att få följa med någon gång och få åka
på ett sådant lass.

En morgon lade jag

därför i en duktig matsäck och knallade
iväg till skogen.

När jag kommit ett
stycke upp, träffade jag på Joners Erik.
Han hade nästan nyss kommit dit, så jag fick
hjälpa honom att lassa på. Han hade två häst-
ar med sig, och därför fick jag köra den ene
av dem. Jag lassade på ett stöddigt lass,
må ni se. Så blev vi färdiga och for
ned utför de stora backarna.

Jag körde, så
det lyste som eld efter oss, då kälken
skar i någon sten, och Joners Erik med
sin häst blev efter. Men jag skulle aldrig
ha kört sådär fort, för när jag kommit i
halva backen, så stjälpte lasset omkull. Jag
flög ända upp mot grantopparna, och när

Jag kom ner igen, hammade jag på en gammal
gubbe, som satt vid vägen och åt.

Han blev så elak på
mig för att han ej fick vara ifred och äta.
 Jag hade mig själv att skylla för kull-
körningen. Jag ville vara en riktig karl jag
också och köra fort. Jag fick nu lassa om
ensam, för Joners Erik kunde inte stanna mitt
i backen han heller. Och att lassa ensam,
det var ej roligt, och inte fick jag någon hjälp
av gubben, som jag ramlade på, heller, för han
satt bara och jämrade sig över värk i ryggen.
Men det gick i alla fall, fast nog slängde
stockarna här och där på lasset alltid.

Sen gick det ganska bra
till Flästa-sjön, dit vi skulle. Nu längtar jag

ej så där mycket att få följa med till skogen, när
det gick så där tokigt.

Karin O.

Vad berättelsen om Jesu
besök hos Marta och Maria lär oss

När Jesus var på vandring till Jerusalem, kom han till byn Betania. Och han gick in i ett hus, där systererna Marta och Maria samt Lazarus bodde.

När han började att tala,
satt sig Maria framför honom
och hörde på vad han sade.

Då blev Marta misslynt för att
inte Maria ville hjälpa henne
med husbetsken, så att hon sade
till Jesus, att han skulle säga åt
Maria att hjälpa henne. Men
Jesus sade: Marta, Marta, du gör
dig bekymmer för mångahanda
betskr., men blott ett är nöd-
vändigt. Maria har utvalt den
goda delen, och den skall inte
lagas ifrån henne.

Vad berättelsen vill lära
oss är, att man inte skall ha
för många betskr., utan man
skall även söka några vilo-

slunder och sätta sig inför Jesus,
vid hans fötter och tänka på
vad han har att ge oss, kraft i
vår gärning och förlåtelse för de
synder, som vi ha begått under
dagen. Då blir man mycket
lättare om hjärtat och arbetet
går bättre. Vi skola ej heller
glömma bort arbetet, ty vi måste
arbeta för att få mat. Var sak
har sin tid.

Trar. I.

Paulus missionsresa

En av våra största kristna
personer är Paulus. Vi ha nyligen läst
om honom i bibelhistorien. Han blev
född i Tarsus. Fadern var tältmakare.

När Paulus blev vuxen, företog han sig
sine resor och nu skulle jag säga litet
om dem.

Första resan började i
Antiochia därifrån for han över
till ön Cypern där han verkade en tid.

Sedan avgick han till staden Pergé,
där han förkunnade evangelium för hedningarna.
Från Pergé begav han sig till Antiochia.

Från Antiochia begav
sig Paulus och Barnabas till Ikoneum
och Lystra, där han botade en lam man.
Folket trodde då, att apostlarna voro gudar.

Från Lystra for han så
till Derbe, där han förkunnade evangelium
och sedan vände han och for tillbaka
samma väg.

När Paulus nu kom hem,
antog han äta en ny resa. Han for nu
genom Lyrien till Mindre Asien. Där
besökte han församlingarna som bildades
under första resan. I Lystra slöt sig
Timoteus till honom

Nya församlingar bildades
även i Frygien och Galatien, varefter Paulus
for till Troas.

I Filippi blev Paulus och
Silas fängslade men frigjordes. Därefter besökte
Paulus Tessalonika.

Paulus reste vidare till Aten
och Korint, där han verkade 1½ år. Under
vistelsen i Korint skrev han brevet till Tessalonika.
Från Korint for han sedan direkt hem

När nu Paulus kom hem
anhäddde han åter en ny resa. Han
for nu genom Galatien och Frygien och
kom till Efesus där var han i två år och
därifrån skrev han brevet till galaterna
och första korinterbrevet. Snart kom han
själv till Korint, där han skrev brevet
till Rom. Från Korint reste han genom

Macedonien och kom till Troas och avseglade sedan till Palastina där landsteg han i Tyrus.

I Cesarea stannade han i sju dagar.

Därpå foro de till Jerusalem. En dag singo judarna se honom i helgedomen och uppviglade da folket. De greps honom och ropade: "I män av Israel, kommen och hjälps! Här är en man, som är emot vårt folk och lagen och emot denna plats och så har han fört greker in i helgedomen!" Det blev oro i hela staden och Paulus släpades ut ur helgedomen. Översten för soldaterna kom nu tillstädes och frågade vem Paulus var och vad han hade gjort. Men då den ene ropade så och den andre och Översten inte visste vad han skulle göra lät han föra honom in i kaserne.

När Paulus fördes in i
kasernen, sade han till översten:
"Tillstådes det mig att säga något till
dig?" "Å du då icke den egyptier, som
för en tid sedan ställdes till dolkmännens
uppror, de fyra tusens och fördes dem ut
i öknerna?" frågade översten. Då svarade
Paulus: "Nej, jag är en judisk man från
Tarus medborgare i en betydande
stad i Cilicien". Och Paulus frågade,
om han fick tala till folket och han
fick det. Han berättade nu
hur han blivit omvänd och att
han hade varit ute och rest.

Men när judarna
hörd vad han berättade, så ropade
de: "Bort ifrån jorden med den
människan."

Står han nu hade talat
till folket, förde översten in honom
i kaseranen för att förhöra honom
under gisselslag. Men när de skulle
till att gissla honom sade han: "Är det
lovligt för er att gissla en romersk
medborgare och det utan dom och
rättsakning"

När översten fick höra
att Paulus var romare lät han sammankalla
stora rådet

Katten därefter kom
Helen och stod framför honom och
sade "Vad vid gott mod ty såsom du har vittnat
om mig i Jerusalem så måste du och
vitna om mig i Rom

Dit kom också Paulus sedan
och där led han martyrdöden år 67 e. K.

Rut Olsson